



Mokymai

„Vaikas kas kaip informacijos šaltinis: bendravimo su vaiku ypatumai“

prof. dr. Brigita Kairienė

Dirbant su vaiku, bendravimas su juo yra svarbi pedagoginio, socialinio darbo dalis, kuri, be specifinių tikslų, turi apimti ir vaiko teisių bei interesų įgyvendinimą. Už vaiko ir suaugusiojo bendravimą atsakingas suaugęs žmogus. Nuo to, kokią bendravimo su vaiku strategiją, stilių pasirinks suaugęs, priklausys ar vaikas atsakys suaugusiam į jam rūpimus klausimus ir ar tie atsakymai nebus vaiko sugalvoti, ar tinkamai bus užtikrinta vaiko teisė būti išklaustyta arba išsakyti savo nuomonę. Vaikai ne visuomet noriai kalba apie tai, ką matė ar kas jiems atsitiko – tam yra rimtų priežasčių, kurių žinojimas palengvina bendravimą su vaiku ir sykiu sudaro galimybes jam padėti. Būna situacijų, kai vaikas yra vienintelis, matęs įvykį arba yra nukentėjęs ir niekas kitas, be vaiko, negali papasakoti kas atsitiko ir tik nuo vaiko pasakojimo priklausoma ar bus įmanoma gauti pirminę patikimą ir objektyvią informaciją, kuri reikšminga priimant tolesnius sprendimus arba kreipiantis pagalbos į kitas institucijas. Įvykus incidentui, konfliktui, svarbu tinkamai išsiaiškinti įvykio aplinkybes, o vaiko(-ų) klausinėjimas turi būti objektyvus ir tinkamas. Todėl svarbu žinoti kaip prakalbinti vaiką, jei jis vengia pasakoti, kokius klausimus jam užduoti, kaip patikrinti ar vaikas meluoja, kaip interpretuoti verbalinę ir neverbalią informaciją, kaip kalbėti suaugusiam nepatogiomis temomis, kaip nepakenkti vaikui ir kartu nepažeisti jo teisių. Tinkamas bendravimas su vaiku sudaro prielaidas laiku suteikti vaikui tinkamą pagalbą, įgalinti jį būti aktyviu ginant savo teises ir įgyvendinant interesus.

